להתפלל ולהתחנן ולהטיב דרכנו

הד היום

קהילות החסידים לענפיהם ולחוגיהם, הכריזו על השבת הזו הבאה לקראתנו, פרשת וידי, כ'שבת מהרנו', להתחזק בכך הקשור והנוגע להרחקה מסכנות 'טכנולוגיה', גרורותיה והשלכותיה ושלל כליה, כינוייה והשלכותיה. הדברים ידועים. הסכנות ברורות — חללים רוחניים רבים כבר נפלו, ולאו דווקא במזיד, אלא גם מחוסר שימת לב או מתוך אשליה שאין לה ביסוס: 'לי זה לא יקרה'. רק שרבותינו הקד', מנהיגי הדור ורועיו, השומעים את זעקת הנופלים בעמקיותם, מנסים ואינם חדלים מלדרשיט חבל הצלה.

ועבודתם היא בכפליים: בראש ובראשונה, להציל את אלו שלא נפלו, את אלו שטרם נלכדו ברשת — שלא יפלו ולא ילכדו. ולצורך הענין, בכח התורה אשר להם, הם הביאו וזיכו את הדור הזה בתקנות, בסייגים, במיני הרחקות, גדרות וגדרי־גדרות — כדי להרחיק את האדם מן העבירה. הם לא מבקשים 'לגזור גזירה' על הציבור, אלא להושיט לו גלגל־הצלה. הם לא מבקשים 'לצמצם' את הציבור (כלשון מלעיגים), אלא לפקוח את עיניו לבל יפלו ילדיו למקום ש'כל באיה לא ישובון', חלילה.

והגדרות והסייגים וההרחקות, כוללים יריעה ארוכה של נושאים ותחומים. החל מכך, שמי שאינו נזקק לאותם כלי 'טכנולוגיה' המוזכרים, שאכן לא יגיע אליהם כלל. מי שנזקק לאלו לצרכי פרנסתו — יעשה שאלת חכם. ואם הותר לו, הרי שיקפיד על כל הדרוראות והסייגים המוזדאים שהוא משתמש במה שהוא נצרך בלבד, ואינו מתפתה לדברים אחרים. זה כולל, כמובן את ה'טלפון הכשר' לדיבור בלבד, וזה כולל את התבדלות הדור הצעיר בכל רמותיו, ממי שרח"ל מחזיקים ומשתמשים במה שאסור.

ומן הצד השני, עומדים גדולי וצדיקי הדור שליט"א, ועושים הכל כדי להציל ולסייע בידי מי שנפגעו; מי שלא נתנו דעתם ולבם, לגודל הסכנה — ובכל הזדמנות שבי ומעוררים את הציבור, ומעודדים כינוסי חיזוק ומועדי התעוררות, כדי שכל החפצים לירא את ה' ולעבדו כדבעי, יוכלו לקבל על עצמם קבלות ובות של מכאן ולהבא ולהצטרף ללגיונו של מלך, בכל גדרי ההרחקה ובאימוץ כל הסייגים, עליהם חוזרים הרבנים העוסקים בענין בכל קהילה ובכל חוג, על דעת רבותיהם מאירי דרכם ומשעולי חייהם.

ה'תפארת שלמה' מביא בפרשתנו, 'האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים', יבואר עפ"י מ"ש בכתוב 'משכני אחריך נרוצה'. פי' אנו מתפללים להקב"ה להמשיך אותנו אליו במידת החסד ואנחנו נרוצה אחריו. כי בענין קנין משיכה, הוא בשני אופנים. א' — הכישה במקל והיא תבוא, והב' — קורא לה והיא באה. והנה, באופן הראשון, 'הכישה במקל', כבר לקינו והוצללנו בכובד הגלות המר, אך אנו מצפים לחיות הגאולה וישועה באופן השנית, בבחי' 'קורא לה והיא באה'.

וז"ש יעקב אבינו 'את אשר יקרא אתכם באחרית הימים', שהיה מתפלל על אחרית הימים קודם ביאת הגואל שאין בנו עוד כח לסבול היסורים מכובד הגלות המר, הנה 'יקרא אתכם', בקריאה בעלמא — ויהיה המשיכה אליו בקריאה. והיא בבחי' הדעת ולא ע"י יסורים ח"ו. אז — השיבנו ה' אליך ונשובה בתשובה שלימה חדש ימינו כקדם". יסורי הגלות הרוחנית שהמיטה על הדור הזה ה'טכנולוגיה' על שלל מכשיריה ושלוחיה — הם קשים, ובשבת התעורות זו, יבקשו הכל מעומק לבו שיתקיים בנו 'קורא לה והיא באה'.

בהקדמה ל'ביכורי אבי"ב', מספר שהרה"ק מראדזמין זי"ע סיפר, ששמע מהיהודי הקדוש זי"ע, שעוד טרם ביאת המשיח יהיה טוב ליהודים. והרמז לזה, דכתי' 'ותקם בעוד לילה ותתן טר"ף לביתה'. טר"ף בגימטריא: טו"ב פעמים טו"ב (289). וכאשר חזר הרה"ק מראדזמין על הדברים בפני מחותנו הרה"ק ה'שפת אמת' זי"ע, לקח עט בידו וחישב החשבון — והפליאו מאד. הרבה טוב יש בעולמנו, הרבה 'יש' ברוחניות ובגשמיות, שיש לשמור לכל יעם וודרו. 'שהרנו' — לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם, אבינו שבשמים.

חנות הטלפונים ה־13 בבית שמש קיבלה השבוע תעודת כשרות

בתוך פחות מחצי שנה מאז פרסום קריאת אדמו"רי ורבני העיר בית שמש ש"אין להיכנס לקנות בחנויות שאין בהן תעודת כשרות של ועדת הרבנים לענייני תקשורת", גדל פי 3 מספר החנויות שקיבלו על עצמם תעודת כשרות

מאת חנוך ברמלר

בקריאת קודש מיוחדת לשמור על טהרת המחנה יצאו לפני כחצי שנה רבני ואדמו"רי בית שמש שליט"א.

רבני השכונות והקהילות מכל העדות והחוגים, יצאו יחדיו בקריאה משותפת לחזק בדק בית ולשמור על טהרתן של ישראל, ובמיוחד בתחום התקשורת הקלוקלת שרבים חלילה הפילה, ולמרבה הכאב גם בבית שמש היו אסונות בטהרת הנפש.

קריאת הקודש נכתבה מתוך כאב ויגון, אחרי שהרבנים שליט"א היו עדים לסיפורים קשים של יהודים טובים שנקלעו בטעות או בחוסר מודע למכשירים פסולים, והתודרדרו מדחי לדחי, והזעקה עולה ובאה לומר למלאך המשחית הרף!

הקריאה עוררה הדים נרחבים בבית שמש, וכיום כחצי שנה לאחר מכן ניתן כבר לראות את השינוי לטובה בשטח, כאשר ביום פרסומו של מכתב הרבנים היו בבית שמש רק חמשה חנויות תחת השגחה, וכיום כחצי שנה אחרי, המספר הושלש, יש כבר 13 חנויות עם תעודת כשרות, ועוד שתי חנויות נוספות נמצאות בעיצומו של ההליך לקבלת כשרות.

החנות החדשה שקיבלה כשרות השבוע, היא סוכנות הסלולר 'סלולר כשר', טל' 0722350450, שבעליה קיבלו על עצמם להצטרף למקדשי שמים, ולמכור אך ורק טלפונים כשרים.

אכן עדיין לא הסתיימה המלאכה, ולכן חשוב לחזק את החנויות שקיבלו על עצמם למכור אך ורק טלפונים כשרים, ואך ברור שכאשר מחזקים את הפעילות הזו גורמים בעקיפין ובמישרין לכך שגם אחרים ילכו בדרכי ישרים, וירכשו אך ורק טלפונים כשרים כפי שכבר הורו גדולי הדורות.

בקריאתם כתבו הרבנים: "בשנת תשס"ה קבעו גדולי ישראל פה אחד על שימוש בטלפון נייד אך ורק עם כשרות של ועדת הרבנים לענייני תקשורת ושאין היתר למכור מכשירים שלא בכשרות הנ"ל.

"לצערנו הרב קמו פורצי גדר המוכרים בחנותם פלאפונים שאינם מאושרים ומפילים רבבות נפשות ונתרבה החרשך בעולם ממכשירים אלו ותעקת יגון ואנחה של ההורים שאיבדו את ילדיהם ומשפחות שאיבדו את כל אושר חייהם זועקת עד לב השמים".

בהמשך קריאתם מעוררים הרבנים על תקנה שצריכה להתקבל בכל בית ובית בעיר: "כדי לגדור ולמנוע פרצה זו קבעו גדולי ישראל שאין להכנס לקנות בחנויות שאין בהן תעודת כשרות של ועדת הרבנים לענייני תקשורת אפי' פלאפון מאושר בכדי שהמוכרים לא יצליחו ח"ו לפתות לקנות מכשירים פסולים.

"על כן קוראים אנו באזהרה חמורה שאין לשום תושב עירנו ולכל תושב שמגיע לתוככי העיר להיכנס לחנות שאין בה כשרות "ועדת הרבנים לענייני תקשורת" ויש לוודא זאת לפני הכניסה לחנות".

את קריאתם מסיימים הרבנים שליט"א "ואנו תפילה שבקרוב כל החנויות שמוכרות פלאפונים בעיר וכן הסוכנים יעמדו תחת פיקוח ועדת הרבנים לענייני תקשורת, ומלאה הארץ דעה את ה' לבלתי ידח ממנו נידח ונזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן".

חשוב לציין כי מאז שהתפרסם מכתבם של רבני העיר שליט"א, בקהילות רבות בבית שמש גם נשאו דברים רבנים ומחנכים בפני הקהל על החשיבות המרובה שיש במערכה זו לשמור על עתיד הדורות מפני רוחות רעות וזרות המבקשות לפגוע בטהרתן של ישראל. הרבנים שבו והדגישו כי חשוב שגם אלו המבקשים לרכוש טלפון כשר יכשו אותו בחנות עם כשרות, ובכך יחזקו את חומת הקודש של בית שמש, לבלתי ידח ממנה נדח, ויתקיים בתושבי העיר הברכה 'וכל בניך לימודי ה' ורב שלום בנייך'.

יצוין כי בבית שמש נפתח גם קו ייעודי שבו ניתן לקבל את רשימת החנויות הכשרות בבית שמש, מס' הקו 0733-477-859 שלוחה 3. ניתן להשאיר בתא הקולי בקו זה הודעות ועדכונים עבור הוועדה של רבני העיר.

חקירת הדקירה בשומעון הצדיק ב"ם:

המחבלת החביאה פריטי לבוש בחדר מנהלת בית הספר

תכננה את פיגוע הדקירה בצורה מדוקדקת ■ חברותה שסייעה לה נעצרה אף היא בחשד להעלמת ראיות ושיבוש הליכי חקירה

מאת ב. חבר

תכננה, עקבה, דקרה, נמלטה והעלימה ראיות — אלו היו צעדיה של הנערה המחבלת שדקרה בשבוע שעבר את שכנתה היהודיה בשכונת שמעון הצדיק בירושלים. אתמול השלימה המשטרה את חקירת פיגוע הדקירה, והגישה נגד המחבלת הצדרת תובע לקראת הגשת כתב אישום ומעצרה הוארך בחמישה ימים.

כזכור, ביום רביעי שעבר (ד' טבת) בשעה 7:30 בבוקר התנפלה לפתע המחבלת, תלמידת־בית־ספר כבת 14, על שכנתה — הגב' כהן שהלכה עם ילדיה וחיונק בעגלה. כפי שדיווחנו בזמנו, הפיגוע הסתיים אתמול באורח נס — לאחר שהפצועה היהודיה, אם לחמישה, נפגעה באורח קל בלבד. *

בתוך זמן קצר אותרה החשודה ע"י המשטרה בבית ספרה ונעצרה.

"המחבלת אותרה ע"י השוטרים לאחר שחלק מפרטי הלבוש שלבשה במהלך ביצוע הפיגוע נמצאו במקומות שונים בבית הספר, לרבות בחדר השייך למנהלת". בתום הערכת מצב, הטיל מפקד מחוז ירושלים את חקירת הפיגוע על ימ"ר ירושלים.

"בנוסף לחשודה שנעצרה בחשד לביצוע פיגוע הדקירה, נעצרה גם חברתה, הבוגרת ממנה בשנה וחצי, תלמידה באותו בית הספר. היא נעצרה בחשד לשיבוש הליכה חקירה והעלמת ראיות, והשתיים הועברו לחקירה".

מרת מרים ויסברג ע"ה

אחוזי הלם ותדהמה ומזוכדכים ביגון וצער, לייוו מאות בביתי עילית ובירושלים, את האשה הצעירה החשובה מרת מרים ויסברג ע"ה ששבקה חיים בפתאומיות, בעוד לא מלאו לה עשרים שנה.

מרת מרים ע"ה נולדה בז' שבט תשס"ב להוריה הרב יצחק דרברמדיקר שליט"א, ממרביצי התורה, ומרבה פעלים בתורה וחסד בכלל, ובפרט בקהילת באיאן בביתר עלית, ולאמה החשובה תליט"א, בת הגה"ח רבי משה פרידמן שליט"א מגדולי החשובי חסידי ויזניץ בעיה"ק ירושלים, ור"מ בישיבת ויזניץ במודיעין עילית.

בבית הוריה החשובים קלטה מינקות את רוח התורה והחסידות, בהשראת ראשי משפחתה, הגה"צ ר' אליעזר דוד פרידמן זצ"ל, רב דביהמ"ד בעלזא בלונדון, ואף שמה נקרא ע"ש זוגתו הרבנית המחנכת הידועה מרת מרים פרידמן ע"ה, והגה"צ בעל תפארת יחזקאל ממטרסדורף זצ"ל, והחסידים המפורסמים רבי וועלוול דרברמדיקר זצ"ל, ורבי הערשיל זומר זצ"ל, כולם שרידי דור הישן שהנחילו והשרישו בצאצאיהם, את המסירות לב ונפש בקיום התורה והמצוות, ואמונה שלמה, אהבת השם, אהבת תורה, ואהבת ישראל.

את מיטב חינוכה קבלה בביה"ס בית יעקב חסידי באידיש, ובהמשך בסמינר כלל חסידי, בביתר עילית, שם קנתה את לימודיה בכשרנותיה המצוינים, ובלטה בהליכותיה הנעימות, ובעבודת המידות באופן מיוחד להפליא, לרוב נחת הוריה ומחנכותיה, והיתה דוגמא ראויה לבת ישראל כשרה.

בני משפחתה, חברותיה, וכל סובביה, מספרים בגעגועים על אשה צנועה וחסידה, דמות אצילית למופת, מקרינה נפש זכה ונקיה, בעלת יראת שמים ואמונה טהורה, נשמה עשירה בהשגות גבוהות, מדקדקת על קלה כבחמורה, נוצרת לשונה, עם לב טוב, ואוהבת לעשות חסד, ואהובה על כל מכריה.

בחודש תמוז העבר נכנסה לחופתה עם בעלה האברך החשוב הרב משה ויסברג שליט"א, מגידוליה החשובים של ישיבת רוז'ין באיאן, והקימה את ביתה בעיר ביתר עילית, עם שאיפות טהורות להיות עזר להצלחת בעלה במעלות התורה והיראה, ולזכות לגדל דורות ישרים.

ביום שלישי בשלהי צום עשרה בטבת, ללא סימנים מקדימים, בעת מנוחת צהרים בביתה, הבחין בעלה שאינה מגיבה, תיכף הוזעקו כוחות ההצלה, אך כבר נגזרה הגזרה, ועלתה בסערה השמימה, וקול נהי ושבר פרצו מכל מכריה, שהשמועה המחרידה פגעה בהם כרעם ביום בהיר.

בשעות הערב של מוצאי היום התקיימה הלווייה קצרה בבית עילית, שברה דרך הקלויז "תפארת אהרן" דחסידי באיאן, שהוריה הבעלה שיחיו נמנים מחשובי הקהילה, שם נשא דברים קצרים רב הקהילה ודודה של המנוחה הרב יחזקאל אולמן שליט"א.

למחרת ביום רביעי בבוקר התקיימה ההלווייה בבית ההלויות שמגר בירושלים, בראשות כ"ק האדמו"ר מבאיאן שליט"א, והאדמו"ר מסקולען ירושלים שליט"א, ובהשתתפות המונים מבני המשפחה, והקהילה, וחברותיה.

דברי ההספד הכואבים, ושזורים בצידוק הדין ואמונה שלמה, נשמעו בתחילה מפי הסב הגר"מ פרידמן שליט"א, שציין את הליכותיה הטובות, וצניעותה, והזכיר את יחוסה הרם מגזע צדיקים, הרה"ק הקדושת לוי מבארדיטשוב זי"ע, והגה"ק מקאליב זי"ע, שיהיו לה לזכות למנוחה נכונה.

בהמשך ספד לה אביה הרב יצחק שליט"א שביכה את אבידת בתו, בת ישראל כשרה וצנועה, שאך זכה להשיאה לבעל החשוב והנעלה שליט"א, אמנם זה אמונתינו שאין אנחנו יכולים להבין, ולא רוצים להבין את טוב דרכי השי"ת.

אחר נשא דברים חמיה הרב ישראל מרדכי ויסברג שליט"א, שגם הוא ספד על האבידה הנוראה, שבתקופה קצרה זכו משפחתו ליהנות מאישיותה ומהאור הטוב שבלט בכל הליכותיה.

עין לא נשארה יבשה לשמע דברי בעלה, הרב משה שליט"א: 'לפני חצי שנה בדיוק ליוו אותנו בבכי לחופתנו, ועתה אנו מלווים אותה לעולם העליון'. בבכי רב ספד את שבחיה, וסיפר על גדלותה של הנפטרת, ואהבה והערכה ללימוד התורה שיקדה בלבה, ושאך זה חצי שנה כבר היתה לו לספר מוסר בהליכותיה הטובות, והיראת שמים שבה, ומדותיה הנאצלות. רושם בל ימחה השאירו דבריו על כל המלווים, שהביאו להכרה שהמנוחה ע"ה היתה נפש נקיה ומיוחדת במינה, שהשלימה תפקידה בשנים מועטות.

משם המשיכה ההלוויה ביגון להר המנוחות, ונטמנה בחלקת החסידים.

יושבים שבעה בבית הוריה, רח' קדושת לוי 104 בביתר עילית.

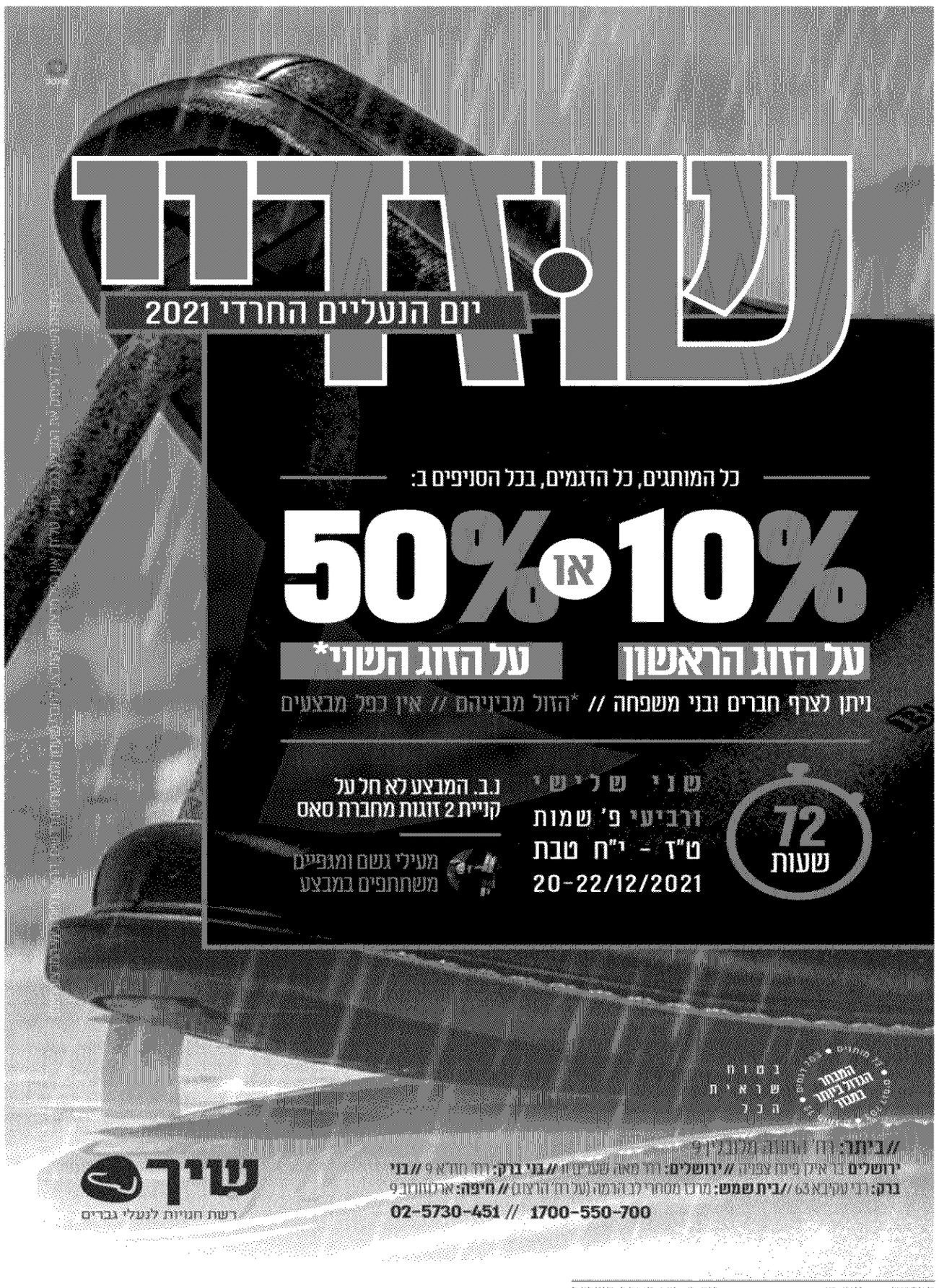

מדדי בורסה ושערי מטבע

16.12.2021

ת"א - 35	1,911.14	1.25%
ת"א-125 אקלים נקי	1,965.14	1.18%
ת"א 125	1,993.87	1.23%
ת"א - פיננסים	3,143.54	1.34%
ת"א - קליינטק	976.78	1.47%
ת"א - רשתות שיווק	1,679.18	0.99%
ת"א - סקטור באלאנס	2,257.85	1.16%
ALL-BOND כללי	396.91	0.08%
תל בונד צמודות A	368.69	0.18%
מחזור המסחר (מליוני שקלים)	2,335,968	

פועלים	170,630	
נייס	135,799	
לאומי	123,608	
איי.סי.אל	85,052	
דיסקונט א	71,576	

דניה סיבוס	5.33%
טאואר	4.98%
דוראל אנרגיה	4.69%
אופקו הלת'	4.61%
לוינשטין נכסים	4.08%

מטבעות

מטבע	שער	שינוי
דולר	3.1060	0.925%-
לישי"ט	4.1437	0.267%-
ין יפני	2.7207	1.220%-
אירו	3.5088	0.671%-

הירידות הכבדות

שם	שינוי (%)
טרמינל איקס	-5%
נייס	-2.86%
אלביט מערכות	-2.22%
נייר חדרה	-2.16%
פתאל החזקות	-1.69%

מרת יוטא־אידה האלשטוק ע"ה

נפטרה בשיבה טובה מעל גיל 100 והותירה דורות ישרים ומבורכים

קהל חשוב ליווה למנוחות את האשה החשובה ורבת הפעלים מרת יוטא־אידה האלשטוק ע"ה, שנפטרה ב־שיבה טובה מעל גיל 100 והותירה דורות ישרים ומבורכים, בהם ראתה גם נקמה בצורר הנאצי ימ"ש. פטירתה סילקה גשר בין דורות קודמים, אשה יראת ה' שאמונתה התבססה והתעצמה לטורות ועם התלאות והסבל שעברו עליה, כולל מספר שנים במחנה ההשמדה אושוויץ.

נולדה בעיירה ראווה רוסקה שבגליציה הפולנית, לאביה הרה"ח ר' שמחה בונם גולדשטיין הי"ד ואמה מרת טוייבא הי"ד. אביה היה מן המסתופפים בחצר הקודש אצל ר"ק מרן אדמו"ר רבי יי־שעיה ריב מבעלזא זי"ע. מלבדה, היו להוריה עוד שתי בנות: צילה וחנהל'ה הקטנה שנספתה בשואה, הי"ד. לפרנסתם, ההורים החזיקו חנות בדים.

בית אביה שבגליציה היה פתוח לרווחה ובית ועד לחכמים, אכסניה לצדיקים ר־בים, ביניהם הרה"ק רבי פינחס מאוסטילה הי"ד. כך הוספגו לתוך ביתם קדושה ורוממות חסידית.

בצעירותה היתה מהתלמ־ידות הראשונות של בית יעקב בראווה רוסקה, וזכתה להתא־רח אצל מרת שרה שנירר ע"ה. כידוע לימוד בבית יעקב בימים ההם היה כרוך בקשיים מורכ־בים והיו רבים שלא ראו זאת בעין יפה. אולם כל זה לא מנע ממנה להימנות על תלמידות בית יעקב, שכן חזקו עליה ציווי אביה והוראת רבם הרבי מאוסטילה. כך חונכה בקפדנו־ת אך בחמימות ותמימות של הימים האלו.

כאשר פרצה המלחמה והיא נערה כבת שבע עשרה בלבד, החליטו הוריה כי מוטב שת־ימלט מהעיר כנערה מחופשת לנכריה ותינצל נפשה. פרידתה מהבית היתה הפעם האחרונה בה ראתה את הוריה ואת אחותה חנהל'ה הי"ד. כך נפגשה צעירה יהודיה בת 17 עם עולם קשה ומרשחת בו עליה לנטות לשמור על חייה וכמובן להישאר עם היסודות הרוחניים שטיגלה לעצמה בב־ית הוריה.

בגאונות ובדייקנות תיזזה משך זמן חתת שם נכרי וכך הצילה את עצמה. כאשר היא גדרשה להרבה אומץ, שהרי די במלה שלא במקומה שתוביל למוות וודאי. החיים היו מקודשים בעיניה ויקרים מדי בשביל לאבדם. היא נדדה בין עיר לעיר ובין עבודה לעבודה. בעיר קראקוב היא הוסגרה ע"י מלשינה לידי הגרמנים בשל מראה היהודי, שלחו אותה יחד עם אלפי הגולים לאושוויץ.

מבין חמש מאות הנערות היהודיות שגלו מעירה, נותרו רק חמש והיא היתה בחסדי שמים אחת מהן. בעקשנות מופלגת נלחמה על חייה. שם בין מראות קשים, נלחמה על הישרדותה שהיו כרוכים בסבל ובצער קשים מנשוא. היתה תדיר כפסע לפני המוות וכל פעם בזמנים הקשים הללו, ידעה לשמר את רוחה ולחיות אותה בכל פעם מחדש. היא ידעה הכל, אך להתייאש — לא ידעה ולא הכירה בקיומו של ייאוש.

בגיא הצלמוות הנורא שה־תה מספר שנים והיתה מול בכורי השטן האכזרים ד"ר מנגלה ומפקד המחנה רודולף הס ימ"ש.

קשר מיוחד היה לה במחנה עם הצדקנית מרת טילה יגל ע"ה, שמסרה נפשה למען אחיותיה בנות ישראל. רעב ומחסור ורדיפות אכזריות היו מנת חלקן. צפד העור והבגדים ממש נדבקו לבשר מרוב רזון, אולם אמונתה נשארה.

לקראת סוף המלחמה הובלה יחד עם האלפים בצעדות המוות האכזריות.

אחרי השחרור, ידעו הפלי־טים רדיפות מצד חיילים רוסים.

בסיום המלחמה שבה לבית הוריה, שם נודע לה מפי עוב־רים ושבים כי הוריה ואחותה חנהל'ה נרצחו בידי הגרמנים בנר רביעי של חנוכה.

כפליטה ושרידה, השימה פניה לפולין, שם הקימה את ביתה עם הרה"ח ר' אפרים גרידינגר ז"ל, שהיה יהודי בר אוריין וחסיד, מהעיירה דוב־רומיל, אשר איבד ר"ל בימי הזעם את אשתו וילדיו הי"ד. כערער בערבה מצא עצמו מסתתר ונאבק כפרטיזן ביערות.

הם נישאו בעיר הולדתה. יומיים לאחר מכן היא התבשרה כי אחותה צילה ניצלה אף היא בחסדים מאת ה'. בימים ההם ידיעה כזאת היתה מרגשת בממדים בלתי נתפשים. הן נפגשו והתאחדו.

בפולין נולדו להם שני ילדים ואז הצליחו בחסדי שמים לעלות לארץ ישראל בהפלגה שארכה שנים עשר יום. הם עגנו בחופי העיר חיפה ועברו לגור במעברת העולים מחנה ישראל, שם נולדה הבת ומשם עברו לשכונת בת גלים.

בימים ההם, ימי קום המדינה, נשבו במקומות הללו רוחות זרות, רוחות של ציונות וחילוניות ומשכך לא הסכימה לגור במקום שכזה.

ההחלטה לעבור לא היתה קלה כלל. האפשרויות בימים ההם לא היו קיימות, אך היא התעקשה לגדל דור של יראי שמים. לשם כך עקרה את מושבה משכונה חילונית זו ויחד עם בעלה עברו לגור ב־שיכון ה' בבני ברק, ולפרנסתה היא עבדה במפעל אסם הסמוך. לימים עברו לגור ברח' רבי יהודה הלוי בשכונת להרב לנדאו ושם זכתה לבנה הקטן ר' יוני.

לאחר הולדת בנה הרביעי, נפטר עליה בעלה ר' אפרים ממחלה קשה, בר"ח טבת ת־שכ"ד. והיא נותרה אלמנה רצוצה וגלמודה ממשפחתה המורחבת, עם ארבעה יתומים כשהקטן בן שלוש חודשים, בשנים הקשות ההן, כל עול הבית נפל עליה. בגבורה עלאית התמודדה וגידלה את הילדים במסירות. עבדה עד השעות המאוחרות, על מנת שבניה יוכלו ללמוד במוסדות תורניים, כשהיא מדרבנת אותם לעלות בתורה וביראת ה'. את כל מאווייה מסרה על מנת ש־ילדיה יילכו בדרך התורה. דור העתיד היה מטרתה. אומץ נפשה ומסירות ליבה עמדו לה לגדל בעזרת ה' דור של בנים ובני בנים ההולכים בדרך השם והוגים בתורתו.

את מבויי האמונה שלה הטמיעה בקרב ילדיה. היתה אומרת תמיד כי הדורות שהיא זוכה לראות והחינוך היהודי הטהור שהיא עמלה בו, הם־המה הנקמה העילאית שלה בצורר הנאצי ימ"ש.

מכריה ומשפחתה היו מזכירים את דברי כ"ק מרן אדמו"ר רבי יואל'ש מסאטמר זי"ע, שהיה אומר כי יהודי מניצולי השואה שמוטבע מספר על זרועו, ניתן לתת לו "קווי־טל", משום תלאותיו ואמונתו. והיא אכן היתה עם מספר על היד, רצופת תלאות, בימי הזעם וגם אחריהם, ומלאה אמונה תמימה ויוקדת, שהיתה בבחינת טופח על מנת להטפיח לדורי דורות של צאצאיה.

לאחר כחמש וחצי שנים, נישאה בשנית להרה"ג רבי שלמה האלשטוק זצ"ל, רב קהילת קרולנד וויד בשכונת היוקרה סטמפורד היל בלונדון. היא עברה להתגורר בבירה האנגלית והיתה לרבנית פעילה לצד בעלה שכיהן ברבנות והקרן על בני הקהילה. רבים סיפרו כיצד התמסרה לכלל ולכל פרט בענייני הקהילה.

לבעלה היו בת (שהיתה נשואה לר' יונה אקסלער ז"ל) ובן משלו, וברבות הימים, בנו, הרה"ג רבי יהודה לייב האלשטוק שליט"א, המכהן כיום כרב ביה"כ היכל פנחס בביתר וראש קהילת אוסט־רובצה, היה לחתן לבת של זוגתו הרבנית.

לפני קרוב לשלושים שנה חלה, ואז עלו לארץ וכעבור חצי שנה נפטר, בי"ז באב ת־שנ"ה.

במשך עשרות השנים הבאות, באלמנותה החזרת, המשיכה להיות עטרת משפח־תה ולהקרין את האורה והשמחה והאמונה השלהבתית בקרב צאצאיה.

כל ימיה גילתה רגישות מופלגת לכל מנהג ומנהג. הנחישות שהובילה אותה ב־שנות המלחמה, לא עזבה אותה עד ימיה האחרונים. נקטה בג־ישה בלתי מתפשרת בכל מה שנוגע ביהדות וזאת הטמיעה בצאצאיה. אכן, הם למדו ממנה נחישות יהודית ורגישות לכל מנהג ולכל מצווה.

לפני כחודש מעדה וחלתה, ולמגינת לב, השיבה נשמתה לבוראה בשיבה טובה ביום ראשון ח' בטבת סמוך לשק־יעת החמה, כשהיא מותירה אחריה ילדים, נכדים נינים ובני נינים.

הלווייתה יצאה מבית ההלוויות שמגר בירושלים להר המנוחות, שם נטמנה בחלקת הרבנים ליד בעלה הרב האלשטוק זצ"ל, סמוך לציון מרן עמוד ההוראה הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל.

דברי ההספד שנקשרו אחריה, העלו על נס את יראת שמים ואמונתה, את אהבת התורה והחסד ואת הדאגה לכל אחד ואחד שהיו מאוצרו־תיה. בניה, ר' שמחה ור' יוני תיארו בהספדם את מסע חייה הארוך והמקיף, עם הרבה נס־יונות ותלאות ורצוף אמונה ואת עמלה הבלתי פוסק לשימור המורשת, וחתנה, האדמו"ר מאוסטרובצה הרב הלשטוק שליט"א, ציין את צידקותה ואומץ ליבה הנדיר. בסיום דבריו קבע כי היא היתה רבנית מהדור הקודם ונשא תפילה כי תמלוץ יושר על עם ישראל ותפעל לבוא הגאולה במהרה.

בשבוע האחרון צבא המון מנחמים אצל ילדיה בבני ברק ובירושלים, שם ישבו שבעה, בניה ר' שמחה ר' שרגא ר' יוני ומרת הלשטוק. המון המנחמים ציינו את אומץ ליבה ואת ת־בונתה הרגישה ואת העתירה כי יהי רצון שכשם שבחייה השפיעה על סביבותיה, כך ת־שפיע בעולם האמת, תהיה מליצת יושר לצאצאיה ותעתיר על הגאולה השלימה.

ת.נ.צ.ב.ה.

נכתב ע"י הנין שמעון רייך

המודיע ארץ ישראל/גליון/---/גליון 21245 a הודפס מתוך הארכיון היהודי